

The NTDC has prioritised the development of domestic travel and tourism in Nigeria in a bid to boost growth in the country's travel and tourism industry. Travel and tourism already generates high revenues and maintains strong growth potential in the country due to the fact that some 15% of Nigeria's total population travel domestically on an annual basis for business, leisure, cultural, religion reasons and sports events. In bid to promote domestic tourism activities, the NTDC has been mobilising stakeholders in the private sector and is also encouraging cultural activities as a base for the branding and packaging of domestic travel and tourism products. The NTDC also plans to create land and sea transportation hubs to allow local consumers to enjoy travelling around the country. Despite its huge growth potential, travel and tourism in Nigeria is yet to emerge fully due to various challenges such as limited promotional funds, inadequate infrastructure and constant security issues. However, as the country seeks to diversify its revenue streams beyond its current dependence on oil, emerging niche sectors such as the nation's thriving film industry, dubbed Nollywood, the third-largest national film production industry at global level, is likely to play a key role in terms of promoting the brand of Nigeria both at home and abroad. The accessibility of the country to a wider audience through Nollywood may help to improve stereotypes about Nigeria and attract more tourists. As a result, the Nigerian government now needs to tap into the positive image being fostered by the Nigerian film industry so as to strengthen its travel and tourism brand.

HENRY THOMPSON

DEVELOPMENT OF TOURISM INFRASTRUCTURE IN GHANA

Tourism is travel for recreation, leisure, religious, family or business purposes, usually for a limited duration. Tourism is commonly associated with international travel, but may also refer to travel to another place within the same country. The World Tourism Organization defines tourists as people "traveling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure, business and other purposes.

Today, tourism is one of the largest and most dynamic sector in economic activity. The high rate of growth and development, large amounts of foreign exchange earnings, infrastructure development, management and new educational experience actively influence the various sectors that contribute to positive social and economic development.

The most developed Western countries, such as Switzerland, Austria and France have much wealth accumulated earnings and economic tourism.

According to recent statistics, tourism accounts for approximately 10% of global revenue and employs nearly one tenth of the global workforce. Real economic impact and potential of all of the above, tourism is spectacular. Many people focus on the positive aspects of tourism as a source of foreign exchange to foreign trade, the balance of "industry without smokestacks" – in short, manna from heaven.

But there are a number of other positive and negative aspects of the economic boom of tourism to the local communities that are not always considered tourism supporters point. Therefore, in this article, I will examine the major social and environmental impact of tourism on the national level.

These are positive and negative social and environmental impacts of tourism.

Socially tourism has a major impact on host societies. Tourism can be a source of friendship, peace and understanding and corrupting and also destroying indigenous cultures, the source of the destruction of the environment, the popular identity of the violence, dignity and authenticity.

Here are some positive effects of tourism:

- developing friendships;
- reducing negative perceptions and stereotypes;
- learning about each other's culture and customs;
- developing pride, appreciation, understanding, respect, and tolerance for each other's culture;
- developing positive attitudes towards each other.

Tourism industry in Ghana can be classified as still under developing compared to other country which take tourism as a source of revenue to it country examples South Africa, Kenya and most of the Europe countries. The development of tourism in Ghana will need the help of the full involvement of the government and all the tourism element to be able to have a conducive and attractive environment to attract international tourist to visit the country.

Tourism in Ghana is regulated by the Ministry of Tourism of Ghana, the Government of Ghana ministry responsible for the development and promotion of tourism related activities in Ghana.

Tourist arrivals to Ghana include South Americans (Latinos), Asians, Europeans. Ghana's all year round tropical warm climate along with its many wildlife's; exotic waterfalls such as Kintampo Waterfalls and the largest waterfall in west Africa, the Tagbo Falls; Ghana's coastal palm-lined sandy beaches; caves; mountains, rivers; meteorite impact crater and reservoirs and lakes such as Lake Bosumtwi or Bosumtwi meteorite crater and the largest lake in the world by surface area, Lake Volta; dozens of castles and forts; UNESCO World Heritage Sites; nature reserves and national parks are major tourist destinations in Ghana.

Major tourist sites:

- Kakum National Park – National Park;
- Mole National Park – National Park;
- Ankasa National park – National Park;
- Cape Coast Castle – UNESCO World Heritage Site;
- Elmina Castle – UNESCO World Heritage Site;
- Nzulezo – UNESCO World Heritage Site.

Tourism infrastructure in Ghana can be classified as still under developing compared to other country which take tourism as a source of revenue to it country examples South Africa, Kenya and most of the Europe countries. The development of tourism in Ghana will need the help of the full involvement of the government and all the tourism element to be able to have a conducive and attractive environment to attract international tourist to visit the country. Here are some problem facing the development of tourism in Ghana such as:

- lack of adequate and quantitative information;
- poor and inadequate infrastructure;
- lack of satisfactory transportation and accommodation facilities;
- lack of safety and security system.

Although progress has been made in the past decade on the contraction of roads, and access to many tourist attractions.

Outside the big cities still remains poor. The lack of access significantly reduce the benefits to the local communities of their tourism products. As a result, that those that are accessible are over-visited, with the risk of environmental degradation, while others are hardly visited. Rail and water transportation still mains underdeveloped in Ghana.

The popular tourist destinations – including South Africa and Kenya - all seem to have Strong national airlines that serve their countries, complemented by international airlines.

In emerging destinations such as Ghana, international airlines dominate, supported by Weaker national carriers.

The frequency of flights arrive in Ghana has improved with an increased number of sub flight activity, especially to and from Nigeria. While flying the major European airlines such as British Airways and KLM daily to Ghana, it is only in Accra, no other flights goes to other major cities such as Kumasi and Takoradi. Probably revenue per mile will increase as Emirates Airlines and Alitalia flights together in Nigeria and Ghana. This is understandable, but suggests that Ghana is so accessible and popular African destinations such as South Africa or Kenya

There is a need for more reasonably prices, good quality hotels across the country, before Ghana can compare with the regional rivals, notably Senegal.

In addition, the rating criteria for hotels and restaurants should be reviewed to reflect todys b usiness environment.

Tourist attractions need to be improved to make them more engaging and interesting. The Presentation of the tourist attractions like the castles should be made more engaging and Memorable, perhaps through dramatisation.

ПАВЛО БАЙ

КЛАСТЕР ЯК ОСНОВНА РЕГІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

В останні роки економічні теорії зосередили свою увагу на економіці знань, яка стала предметом інтенсивних наукових досліджень. Поряд з формуванням методологічного апарату, стає актуальним питання про можливість вимірювання ступеня просування економіки країни до економіки в якій знання стає ключовим чинником зростання. Це пов'язане з тим, що формування і розвиток економіки знань (інноваційної економіки, нової економіки) в кожній конкретній країні розглядається як єдина можлива альтернатива економічного зростання. Саме тому сучасну, прогресивну й конкурентоспроможну економіку розвинених країн часто характеризують як "економіка знань".

Метою даної роботи є визначення основних напрямків та тенденцій поширення кластерів як одного ключових факторів, концепцій економіки знань.

Нові процеси присутності економіки знань, що проявилися на початку 1990-х років, стали можливі завдяки таким кардинальним змінам в інформаційних технологіях, як поява глобальної мережі Інтернет, широке поширення персональних комп'ютерів, телекомунікаційних систем та відповідного програмного забезпечення. Дані процеси суттєво змінили технологічну базу виробництва і управління в багатьох країнах. Бурхливий прогрес інформаційних технологій зробив можливим приріст знань, полегшив доступ до них, розширив можливості розповсюдження та використання їх у всіх сферах суспільного життя.

По-перше, все більшого значення набувають глобальні процеси. Конкурентоспроможність на глобальних ринках стала найважливішою складовою економічної потужності окремих країн, незважаючи на те, що в результаті глобалізації держави стають більш залежними один від одного.

По-друге, в новій економіці успіх і стійкість фірм багато в чому залежать від безперервних нововведень. В умовах скорочення життєвого циклу товарів і послуг, подальшої диверсифікації ринкових ніш для традиційних товарів, все більшої індивідуалізації попиту та пропозиції інноваційна активність придбала першорядну важливість не тільки для малого інноваційного бізнесу, а й для великих корпорацій, які вже не могли більше підтримувати свою стійкість за рахунок масштабів і диверсифікації виробництва, розширення шляхом злиття і поглинань між компаніями.

По-третє, економічний розвиток вступив в фазу безперервних технологічних революцій, які в свою чергу не тільки викликають безперервні зміни у виробничій базі промислових галузей, але й змінюють структурні характеристики всього комплексу соціально-економічних відносин.

Основними рисами економіки знань є наступні:

- Висока частка сфери послуг у структурі економіки.
- Зростання витрат на освіту і наукові дослідження. Відношення витрат на освіту і науку в економічно розвинених країнах до ВВП становить близько 6,5%.
- Прогрес в інформаційно-комунікаційній сфері.
- Розвиток мережевих відносин у формі корпоративних мереж.
- Формування національної інноваційної системи, що включає інфраструктуру фундаментальної науки, центрів трансферу технологій, венчурних фондів.
- Інтернаціоналізація економік різних країн.

Економічна політика в епоху економіки знань повинна базуватися на наступних фундаментальних принципах:

1. Створення сприятливого інвестиційного клімату та заохочення інвестицій, особливо у високотехнологічні виробництва;